

Sygn. akt X GC 1908/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	<i>Stażysta Natalia Głuska</i>

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółka akcyjna z siedzibą we W.

przeciwko G. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. G. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 192,58 zł (sto dziewięćdziesiąt dwa złote 58/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 6 listopada 2016r.

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 167 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC1908/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2016 roku powódka (...) spółka akcyjna z siedzibą we W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu G. G. o zapłatę kwoty 210,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 26 października 2016 roku oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że zawarła w dniu 24 października 2016 roku z (...) spółką akcyjną umowę cesji wierzytelności na podstawie której wstąpiła w istniejący stosunek prawny wynikający z zawartej pomiędzy pozwanym, a cedentem umowy. W dalszej części uzasadnienia powódka wskazała, że w dniu 20 lipca 2015 roku pozwany zawarł z cedentem umowę obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie której pozwany zobowiązał się do uiszczania składek w wysokości, częściach i terminach wskazanych w umowie przez cały okres trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. W związku z nieuiszczeniem przez pozwanego wymaganej raty składki ubezpieczeniowej, cedent wezwał go do zapłaty niniejszej zaległości, jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne. Na kwotę żadaną pozwem składa się kwota 193,00 zł tytułem zaległej raty składki ubezpieczeniowej oraz kwota 17,41 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności tej raty.

W dniu 16 marca 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając roszczenie powódki.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2017 roku pozwany wniósł skuteczny sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W uzupełnionym pozwie wniesionym w dniu 23 października 2017 roku powódka podtrzymała swoje dotychczasowe twierdzenia.

W uzupełnionym sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zakwestionował legitymację czynną powódki, wskazując, że dołączona płyta CD nie dowodzi, że powódka nabyła przedmiotową wierzytelność. Dalej pozwany wskazał, że z przedłożonych odpisów KRS nie wynika, że w chwili udzielenia pełnomocnictwa A. K. był uprawniony do jednoosobowej reprezentacji powodowej spółki.

W piśmie procesowym z dnia 10 lutego 2018 roku strona powodowa wskazała, że polisa nr (...) obowiązująca od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia 2 lipca 2015 roku, której przedmiotem była odpowiedzialność cywilna każdej osoby kierującej pojazdem mechanicznym marki O. (...) o nr. rej. (...), wskutek braku wypowiedzenia, została automatycznie przedłużona na dalszy okres kolejnych 12 miesięcy, to jest od dnia 9 lipca 2015 roku do dnia 8 lipca 2016 roku (art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Powódka wskazała, że ubezpieczyciel nie został poinformowany w przepisany terminie o przeniesieniu własności pojazdu (art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Zdaniem powódki załączona płyta CD stanowi wartość dowodową, gdyż należy ją traktować jako załącznik do umowy.

Na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2018 roku pełnomocnik pozwanego wskazał, że pozwany zawiadomił cedenta o zbyciu pojazdu. Wskazał, że pozwany odpowiada solidarnie ze zbywcą pojazdu – jedynie do dnia 9 lipca 2015r, gdyż pojazd nabył 7 lipca a 9 lipca kończyła się poprzednia polisa OC.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółkę akcyjną V. (...) oraz H. K. łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, której przedmiotem był pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), polisa ubezpieczeniowa oznaczona była serią KM-E/P o numerze (...). Polisa obowiązywała w okresie od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia 2 lipca 2015 roku, następnie została automatycznie przedłużona na dalszy okres 12 miesięcy, to jest od dnia 9 lipca 2015 roku do dnia 8 lipca 2016 roku.

Dowód:

-polisa ubezpieczeniowa z aneksem, k. 40-41;

-potwierdzenie zawarcia polisy, k. 43

Pismem z dnia 21 lipca 2015 roku (...) spółka akcyjna V. (...) w W. poinformowała H. K., że zgodnie z ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem dwunastomiesięcznego okresu, na który umowa ubezpieczenia OC została zawarta, nie powiadomi pisemnie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, a składka za poprzednią umowę opłacona została w całości, uważa się, że została zawarta następną umową na okres kolejnych 12 miesięcy.

Dowód:

-pismo, k. 42

W dniu 24 października 2016 roku pomiędzy (...) spółka akcyjna V. (...) (zbywcą) a (...) spółką akcyjną (nabywcą) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności.

Zgodnie z zapisem § 2 ust. 1 i 2 przedmiotem umowy były wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy w stosunku do dłużników, wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych, które to wierzytelności zostały szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3 do umowy.

W świetle zapisu § 3 ust. 1 umowy zbywca przelewa na rzecz nabywcy wierzytelności pieniężne określone w § 2 ust. 2 umowy oraz szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3 do umowy, a nabywca przyjmuje te wierzytelności oraz zobowiązuje się zapłacić nabywcy cenę w kwocie 1 186 615,92 zł. Przeniesienie wierzytelności nastąpić miało z chwilą zawarcia umowy pod warunkiem zawieszającym zapłaty przez nabywcę pełnej ceny nabycia (§ 3 ust. 2 umowy).

W dniu 24 października 2016 roku (...) spółka akcyjna przełała na rachunek (...) spółki akcyjnej V. (...) kwotę 1 186 615,92 złotych tytułem nabycia wierzytelności zgodnie z umową z dnia 24 października 2016 roku.

Dowód:

- Umowa sprzedaży wierzytelności, k. 46-51;
- Potwierdzenie przelewu, k. 65.

Pismem z dnia 26 października 2016 roku pozwany został poinformowany o przelewie wierzytelności wynikającej z nieuregulowanego zobowiązania z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem pojazdów potwierdzone polisą nr (...) -A na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W. na kwotę 210,45 złotych.

Dowód:

- Pismo z dn. 26.10.2016 r., k. 140.

Pismem z dnia 26 października 2016 roku zakład ubezpieczeń wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikającej z składki ubezpieczeniowej w wysokości 193,00 zł oraz odsetek w kwocie 17,45 złotych.

Dowód:

- Wezwanie do zapłaty, k. 32-33

W dniu 7 lipca 2015 roku H. K. sprzedał pojazd marki O. (...) o nr. rej. (...) G. G.. W dniu 10 sierpnia 2015 roku G. G. sprzedał pojazd S. D.. W dniu 27 listopada 2015 roku G. G. zawiadomił InterRisk Towarzystwo (...) o dokonanej sprzedaży.

Dowód:

- Umowa sprzedaży, k. 34;
- Faktura VAT, k. 35
- Kopia koperty k.36

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w przeważającej części.

Powódka wywodziła swoją legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie z art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). Wskazać należy, że celem i skutkiem przelewu pozostaje przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta. Przelew powoduje utratę statusu wierzyciela przez cedenta i jego wyłączenie ze stosunku zobowiązującego łączącego go dotychczas z dłużnikiem. Wierzycielem staje się cesjonariusz, który nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu.

Pozwany kwestionował umowę cesji, wskazując, że dołączona do pisma płyta CD nie wykazała nabycia wierzytelności przez powódkę.

Zarzut ten okazał się bezzasadny.

Tutejszy Sąd podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 28 października 2015 roku (sygn. akt I ACa 544/15), zgodnie z którym wykaz wierzytelności zapisany na płycie CD (o którym mowa w § 2 ust. 2 umowy) nie ma charakteru samoistnego, gdyż stanowi załącznik do umowy cesji w formie papierowej. Skoro bowiem strony umowy przelewu, z racji jej masowego wymiaru, wszystkie objęte nią wierzytelności zawarły na płycie CD (z możliwością wydrukowania na potrzeby ich realizacji przez cesjonariusza) to płyta jest załącznikiem do umowy w innej formie. Z akt sprawy nie wynika przy tym, by pomiędzy zakładem ubezpieczeń i powódką istniał jakikolwiek spór odnośnie tego skutecznego nabycia przedmiotowej wierzytelności. Dokumentem prywatnym jest w tej sytuacji – tworząc określoną całość – umowa wraz z załącznikiem, moc prawną załącznika wynika z umowy stron, pod którą złożyły one swoje podpisy – art. 245 k.c.

Strona pozwana nie kwestionowała przy tym prawdziwości dokumentu – umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 października 2016 roku. Również Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Oprócz tego wniosek, że dochodzona należność była przedmiotem cesji można wyciągnąć w oparciu o domniemanie faktyczne z art. 231 k.p.c. Domniemanie to jest w istocie wnioskowaniem, u podstaw którego leży możliwość oparcia ustaleń faktycznych na uznaniu za ustalone faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy pod warunkiem, że wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2001 roku, sygn. akt II CKN 410/00 z dnia 3 grudnia 2003 roku, sygn. akt I CK 297/03, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2005 roku, sygn. akt I CK 114/05).

W niniejszej sprawie nie bez znaczenia jest także pismo wysyłane do G. G. o przelewie wierzytelności (k. 30) i wzywające do zapłaty należności (k. 32). Zakładając racjonalność zachowań uczestników obrotu cywilnoprawnego trudno doprawdy uznać, by powódka informowała o nabyciu wierzytelności, które w rzeczywistości nie miało miejsca i wzywała o zapłatę należności, które bez stosownej umowy cesji by jej w ogóle nie przysługiwała. Wszystkie te elementy układają się w logiczną całość prowadzącą do wniosku, że doszło do skutecznej cesji przedmiotowej wierzytelności przysługującej pierwotnie (...) spółce akcyjnej V. (...) w W..

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie były przepisy art. 28 i 28a ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013r., Nr 392, tekst jedn. ze zm., dalej jako u.o.c, ustawa, ustawa o ubezpieczeniu obowiązkowym) w brzmieniu nadanym jej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011r., Nr 205, poz. 1210 ze zm.), która weszła w życie z dniem 11 lutego 2012 r. i która zgodnie z treścią jej art. 6 ma zastosowanie do umów ubezpieczenia zawartych po dniu 11 lutego 2012 r. Według treści art. 28 ust. 1 u.o.c jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została

zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Według zaś art. 28 ust. 1a – c w razie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. 1b. Nie później niż 14 dni przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wysłania ubezpieczającemu informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia. 1c. Informacja, o której mowa w ust. 1b, zawiera w szczególności:

- 1) określenie wysokości składki ubezpieczeniowej w przypadku, gdy dojdzie do zawarcia następnej umowy ubezpieczenia w trybie ust. 1;
- 2) pouczenie, że wysokość składki, o której mowa w pkt 1, może ulec zmianie, jeżeli po wysłaniu informacji przez zakład ubezpieczeń wyjdą na jaw okoliczności mające wpływ na wysokość składki, oraz wskazanie tych okoliczności;
- 3) pouczenie o prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z ust. 1 oraz o formie, możliwym sposobie oraz terminie złożenia tego wypowiedzenia;
- 4) pouczenie o skutkach tego wypowiedzenia oraz o skutkach braku tego wypowiedzenia.

Zgodnie z art. 32 ust. 4 u.o.c., posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Odnosząc powyższe rozważania do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w pierwszej kolejności należy podkreślić, do oceny łączącej strony umowy zastosowanie znajdują powołane wyżej przepisy ustawy o ubezpieczeniu obowiązkowym w brzmieniu obowiązującym od dnia 11 lutego 2012 roku. Umowa ubezpieczenia między zakładem ubezpieczeń, a H. K. była bowiem zawarta w 2014 r. i obowiązywała od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia 2 lipca 2015 roku, zaś umowa zawarta w trybie automatycznego wznowienia obejmowała ochronę ubezpieczeniową w okresie od dnia 9 lipca 2015 roku i miała obowiązywać do dnia 8 lipca 2016 roku, a zatem niewątpliwie sprawa dotyczy umowy zawartej po dniu 11 lutego 2012 roku.

Wypełniając ustawowy obowiązek, pismem z dnia 20 lipca 2015 roku (k. 42-43) (...) spółka akcyjna V. (...) poinformowała H. K., że przesłała potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia, które obowiązywało w okresie od dnia 9 lipca 2015 roku do dnia 8 lipca 2016 roku.

W dniu 7 lipca 2015 roku H. K. sprzedał pozwanemu G. G. pojazd marki O. (...) o nr. rej. (...), następnie w dniu 10 sierpnia 2015 roku G. G. sprzedał pojazd J. D. (k. 136). W dniu 27 listopada 2015 roku G. G. zawiadomił zakład ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w art. art. 32 ust. 4 u.o.c.

Nie ulega więc wątpliwości, że zakład ubezpieczeń (cedent) zobowiązany był wykonać wobec pozwanego obowiązki wynikające z art. 28 ust. 1 a – f. w okresie od dnia 9 lipca 2015 roku do dnia 27 listopada 2015 roku. I za ten okres pozwany winien opłacić składkę.

Sąd nie zgadza się z zarzutem strony pozwanej, mianowicie, że pozwany odpowiada za zapłatę składki tylko do dnia 9 lipca 2015 roku, bowiem jak już zostało wcześniej wspomniane, zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.o.c, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy. Należy więc uznać, że umowa, której okres obowiązywania kończył się 2 lipca 2015r uległa automatycznemu przedłużeniu, skoro

nie została wypowiedziana. Należy przy tym wyjaśnić, że Sąd uwzględnił, że aneksem nr (...) termin obowiązywania umowy ubezpieczenia został zmieniony. Tym samym wcześniejsza umowa ubezpieczenia obowiązywała do dnia 2 lipca 2015r. (k.39,40) Pozwany zaś nie naprowadził dowodów, z których by wynikały inne wnioski.

Ponadto dopiero w dniu 27 listopada 2015r, w odpowiedzi na wezwanie ubezpieczyciela, pozwany poinformował o zbyciu przedmiotowego pojazdu. Tym samym okres za który pozwany winien opłacić składkę kończył się w dniu 27 listopada.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało ustalić proporcjonalnie wysokość składki za okres, w którym zakład ubezpieczeń (cedent) udzielała ochrony ubezpieczeniowej OC pojazdu pozwanego tj. w okresie od dnia 9 lipca 2015 roku (bo wynika to z polisy k.42 i 43) do dnia 27 listopada 2015 roku, to jest w okresie 142 dni. Przyjmując zgodnie z treścią wystawionej przez powoda polisę, że należna od pozwanego składka w pełnej wysokości za cały rok ochrony stanowiła kwotę 494 zł, to proporcjonalnie za każdy dzień udzielonej ochrony ubezpieczeniowej należało się zakładowi ubezpieczeń 1,3561 zł (494 zł : 365 dni), a zatem za 142 dni należała się powódce, wskutek zawartej umowy cesji, składka w wysokości 192,18 zł (1,35 zł x 142 dni).

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. stronie powodowej należą się także odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia 6 listopada 2016 roku. Jako termin początkowy – zgodnie z art. 455 k.c. – przyjęto termin wskazany w wezwaniu do zapłaty z dnia 26 października 2016r. (k.32)

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie I zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 192,58 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 listopada 2016 roku, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c. zd. 2, ponieważ powódka uległa co do nieznacznej części swojego żądania (wygrała proces w 91,53%). Na koszty te złożyła się opłata od pozwu - 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł i wynagrodzenie radcy prawnego – 120 zł (§2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych).